

Малки-тъ дѣца, храна и облекло.

Много и твърдѣ потребни сѣ услуги-тъ коп-то изискуватъ дѣца-та за кои-то живогѣтъ поченва. Агне-то туку като ся роди и приварвява около майка си, пиленце-то си трѣси храна-та; нѣ дѣте-то, безъ сила, почти безъ движеніе, чака сичко отъ онія на коп-то е длѣжно существование-то, и ще зима отъ тѣхъ, още много време какво-то му е потребно за да живѣи. То нито може, сиромашко-то детевде, да кажи желанія-та си и нужди-тъ си; майка-та трѣба сичко да познай, да предвиди сичко; ще, колко вниманіе, колко бодрость! за да го направи съ единъ дѣйствующъ способъ! колко трѣба да ся варди она отъ небреженіе-то на онія кои-то я надгледватъ отъ предубежденія-та и отъ сладость-та на срдце-то си.

Прво-то потребно нѣщо на новорожденно-то е съразмѣрна-та храна съ крѣвка-та му организація; тая храна, то я намѣря въ майчина-га си пазуха и то не трѣба да има друга до тогава до кога-то малко-то му битіе не земе едно малко развитіе, и до кога-то първи-тъ му жби не захванатъ да каратъ.

Единъ многолашавъ обичай е да тѣпчемъ още отъ много малки стомахѣтъ на дѣца-та съ една питателна храна; това орудіе още малко развито за да може да стигне на единъ длѣгъ и усиленъ трудъ, умерява ся, усиромашава, и, намѣсто да ся удобри отъ много храна, конституція-та на дѣте-то отслабва и ся разрушава.

До свършене-то на четвъртый-тъ мѣсець, по нѣкой пѣтъ и до пятый-тъ, трѣба да забравимъ свършенно че може да существова за дѣте-то една друга храна освѣнъ майчино-то му мляко.

До това време още, не ще да може да ся опрѣдели колко пѣти ще яде на день. Нѣ можемъ, подиръ шесть седемъ недѣли, да научемъ дѣте-то да не суче презъ нощь-та. Дѣте-то тогава ще бѣде по добрѣ, като си поспл